

אותך? הלכו כִּאֲחֵד כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלַיּוֹם אַחֵר לֹוֹ אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה מֵיָלִין, וְהִלְךְ לְדַרְכּוֹ.

וְהַאֲמַרְןָ אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, הָרִי בְּאֵרוֹ הַחֲבָרִים, שְׁנַצְנֻצָּה בְּהֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאָמְרוּ וְלֹא יָדְעוּ מָה אָמְרוּ. לְאִישׁ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר, וְהָיוּ יָמִים שֶׁלֹּא אָכַל בֶּשֶׂר. יוֹם אֶחָד כָּא דַּב לְטַל כֶּבֶשׂ אֶחָד. בָּרַח הַכֶּבֶשׂ, וְהִדַּב אַחֲרָיו, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ אִישׁ לַמִּדְבָּר. רָאָה כֶּבֶשׂ וְהִחֲזִיק בּוֹ וַיִּשְׁחָטוּ, וְאָכַל בֶּשֶׂר.

דָּבַר אַחֵר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר א) שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה וְגו'. שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא שְׁחוּרָה מִן הַגְּלוּת. וְנִאֲוָה - שֶׁהִיא נִאֲוָה בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים כְּשֵׁרִים. בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם - שְׁעַל זֶה זְכָאִים לְרֵשֶׁת אֶת יְרוּשָׁלַם שֶׁל מַעֲלָה. כְּאֵהֲלֵי קֶדֶר - אֶף עַל גַּב שֶׁהִיא קוֹדֶרֶת בְּגִלוּת, בְּמַעֲשִׂים הִיא פִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, פִּירִיעוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁשְׁלוֹם כְּלוֹ שְׁלוֹ.

רַבִּי חֲזִיָּא הַגְּדוֹל הָיָה הוֹלֵךְ לְבַעֲלֵי הַמִּשְׁנָה לְלַמֵּד מֵהֶם. הִלְךְ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְרָאָה פְּרָגוּד אֶחָד שֶׁהָיָה מִפְּסִיק בְּבֵיתָ. תָּמָה רַבִּי חֲזִיָּא. אָמַר, אֲשַׁמַּע דְּבַר מִפִּי מַכְּאָן.

שָׁמַע שֶׁהָיָה אוֹמֵר, בָּרַח דוּדֵי וּדְמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְּר הָאֵילִים. כָּל הַכְּסוּפֵי שְׁכּוֹסְפִים יִשְׂרָאֵל (מלפניו) מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּאֻתֶּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֲלֹא בּוֹרַח כְּצַבִּי אוֹ כְּעַפְּר הָאֵילִים.

מָה הַטַּעַם? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חֲזִיָּה בְּעוֹלָם עוֹשֶׂה כְּמוֹ

יַעֲקֹב. אֵתוּ חֲבַרְיָא וּנְשָׁקוּהוּ, אָמְרוּ, וּמָה אָנְתָּ לְגַבְזָן, וְלֹא הוֹיִנָן יַדְעִין בְּךָ. אֲזָלוּ כַּחֲדָא כָּל הַהוּא יוֹמָא לְיוֹמָא אַחְרָא אֲזַפּוּהוּ תַּלְתַּת מֵיָלִין, וְאֲזִיל לְאוּרְחִיָּה.

וְהַאֲמַרְןָ אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. (שמות ב') רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, הָא אוּקְמוּהַ חֲבַרְיָא, דְּנַצְנֻצָּא בְּהוּ רוּחַ קְדֻשָּׁא, וְאָמְרוּ, וְלֹא יָדְעוּ מָה אָמְרוּ. לְבַר נֶשׁ, דְּהוּהַ יְתִיב בְּמִדְבָּרָא, וְהוּוּ יוֹמִין דְּלֹא אָכַל בֶּשֶׂרָא. יוֹמָא חַד אֶתָּא דוּבָא לְנִטְלָא חַד אִימְרָא, עֶרְק אִימְרָא, וְדוּבָא אַבְתְּרִיָּה, עַד דְּמָטוּ לְגַבֵּי הַהוּא בַר נֶשׁ לְמִדְבָּרָא, חֲמָא אִימְרָא, וְאַתְקִיף בֵּיהּ וַיִּשְׁחָטֶיהּ וְאָכַל בֶּשֶׂרָא.

דָּבַר אַחֵר (שמות א') וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר השירים א') שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה וְגו', שְׁחוּרָה אָנִי וְנִאֲוָה - דְּהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּהִיא שְׁחוּרָה מִן גְּלוּתָא, וְנִאֲוָה, דְּהִיא נִאֲוָה בְּאוּרִייתָא, וּבְכַפְקוּדִין, וּבְעוּבָדִין דְּכַשְׁרָן. בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, דְּעַל דָּא, זְכָאִין לְיִרְתָּאָה יְרוּשָׁלַם דְּלַעֲיָלָא. כְּאֵהֲלֵי קֶדֶר, אֶף עַל גַּב דְּהִיא קוֹדֶרֶת בְּגִלוּתָא, בְּעוּבָדִין הִיא כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, פִּירִיעוֹת, דְּמַלְכָּא דְּשַׁלְמָא כְּלָא דִּילֵיהּ.

רַבִּי חֲזִיָּא רַבָּא, הָוָה אֲזִיל לְגַבֵּי מְאָרִיָּהוּן דְּמַתְנִיתָא, לְמֵילָף מְנִיָּיָהוּ. אֲזָל לְגַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְחֲמָא פְּרָגוּד חַד, דְּהוּהַ פְּסִיק בְּבֵיתָא. תָּוָה רַבִּי חֲזִיָּא, אָמַר, אֲשַׁמַּע מְלָה מִפּוּמִיָּה מְהֵכָא.

שָׁמַע דְּהוּהַ אָמַר, (שיר השירים ח) בָּרַח דוּדֵי וּדְמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעוֹפֵר הָאֵילִים. כָּל כְּסוּפֵי דְכְּסִיפּוֹ יִשְׂרָאֵל (מקמיה) מִקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּאֻתֶּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֲלֹא בּוֹרַח כְּצַבִּי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים.

מָאִי טַעַמָּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חֲזִיָּה בְּעוֹלָם

הצבי או כעפר האילים. בזמן שהוא בורח, הולך מעט מעט ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנו, ולעולם הוא תמיד מחזיר את ראשו לאחוריו. כך אמרו ישראל: רבוננו של עולם, אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו - יהי רצון שתברח כמו הצבי או כעפר האילים, שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח. זהו שכתוב (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם. דבר אחר - הצבי, כשהוא ישן, הוא ישן בעין אחת, והאחרת הוא נעור. כך אמרו ישראל לקדוש-ברוך-הוא, עשה כמו הצבי, שהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל.

שמע רבי חייא ואמר, אם עליונים (פוסקים) עוסקים בבית, ואני יושב בחוץ? בכה. שמע רבי שמעון ואמר, ודאי שכינה בחוץ, מי יצא? אמר רבי אלעזר בנו, אם אני אשגף - (בחול) לא אשגף, שהרי השכינה מחוץ אלינו. שתפנס השכינה, ותהיה אש שלמה. שמע קול שאומר: עדין לא נסמכו הסומכים, והשערים עדין לא התקנו, ומקטני ומאגליהו הבשמים של עדין, שפעת הוא. לא יצא רבי אלעזר.

ישב רבי חייא, בכה ונאנח. פתח ואמר, סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים. נפתח שערי הפרגוד, לא נכנס רבי חייא. זקף רבי שמעון את עיניו ואמר, מזה נשמע שנתנה רשות למישהו בחוץ, ואנו בפנים?! גם רבי שמעון. הלכה האש ממקומה עד מקום רבי חייא. אמר רבי שמעון, ניצוץ אור התאלם פיו של רבי חייא.

עושה כמו הצבי או כעפר האילים, בזמן שהוא בורח הולך מעט מעט, ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנו, ולעולם תמיד הוא מחזיר את ראשו לאחוריו. כך אמרו ישראל, רבוננו של עולם, אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו, יהי רצון, שתברח כמו הצבי או כעפר האילים, שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח, הדין הוא דכתיב, (ויקרא כ"ו) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם. דבר אחר, הצבי כשהוא ישן, הוא ישן בעין אחת, והאחרת הוא נעור, כך אמרו ישראל להקדוש ברוך הוא, עשה כמו הצבי, שהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל.

שמע רבי חייא ואמר, אי עלאין (פוסקים) עסקין בביתא, ואנא יתיב אבראי, בכה. שמע רבי שמעון ואמר, ודאי שכינתא לברא, מאן יפוק. אמר רבי אלעזר בריה. אי אנא קלינא, (בחול) לא קלינא דהא שכינתא ברא מננא, ליעול שכינתא, ותיהוי אשתא שלימתא. שמע קלא דאמר, עד לא סמכין אסתמכו, ותרעין לא אתתקנו, ומזוטרי (נ"א ומזוטרי) דבוסמיא דעדן דכען הוא, לא נפק ר' אלעזר.

יתוב רבי חייא, בכה ואתגנח, פתח ואמר, (שיר השירים ב') טוב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים. אתפתח תרעא דפרגודא, לא עייל רבי חייא, זקוף רבי שמעון עינוי ואמר, שמע מינה אתיהיב רשותא למאן דאיהו אבראי ואנן לגו. גם רבי שמעון, אזל אשא מדיוכתיה, עד דוכתא דרבי חייא, אמר רבי שמעון, קוזטיפא דנהורא דקליטרא (ס"א דקליטרא) לבר, ואנא הכא לגו, אתאלם פומיה דרבי חייא.

הקליטה בחוץ, של המפתח ואנו פאן בפנים!?

בִּיּוֹן דְּעָאֵל לָגוּ, מֵאִיף עֵינױ, וְלֹא זָקִיף רִישִׁיָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, קוּם אַעֲבֹר יָדְךָ אַפּוּמִיָּה, דְּלֹא יָדַע בְּהֵאֵי, דְּלֹא רָגִיל בִּיָּה. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר, אַעֲבֹר יָדִיָּה אַפּוּמִיָּה דְּרַבִּי חֵיָּיא, פְּתַח פּוּמִיָּה רַבִּי חֵיָּיא, וְאָמַר, חָמָא עֵינָא מַה דְּלֹא חֲמִינָא, אַזְדַּקָּף דְּלֹא חֲשִׁיבָנָא, טָב לְמִימַת בְּאַשָּׁא דְדַהֲבָא טָבָא דְלִיק.

בְּאַתָּר דְּשְׂבִיבִין זְרָקִין לְכָל עֵיבָר, וְכָל שְׂבִיבָא וּשְׂבִיבָא, סְלִיק לְתַלְתַּת מְאָה (דף י"ד ע"ב) וּשְׂבָעִין רְתִיכִין. וְכָל רְתִיכָא, אַתְּפָרֵשׁ לְאַלְף אֶלְפִין, וְרַבּוּא רַבּוּוֹן, עַד דְּמָטוּ לְעַתִּיק יוּמִין, דִּיתִיב עַל פְּרִסְיָא, וְכַרְסְיָא מְזַדְעָזְעָא מְגִיָּה, לְמַאתָן וְשִׁתִּין עֲלָמִין.

עַד דְּמָטָא לְאַתָּר עֵדוּנָא דְצַדִּיקָיָא, עַד דְּאַשְׁתַּמַּע בְּכָל רְקִיעִין, וְכָל עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְכִלְהוּ בְזַמְנָא חָדָא, תְּוֹהִיִן וְאַמְרִין, הָדִין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּהוּה מְרַעִישׁ כֹּלָא, מָאן יְכִיל לְמִיקָם קָמִיָּה. דִּין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, דְּבִשְׁעַתָּא דְּפַתַּח פּוּמִיָּה לְמַשְׁרֵי לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא, צִיִּיתִין לְקַלְיָה, כָּל פְּרִסּוֹן וְכָל רְקִיעִין וְכָל רְתִיכִין, וְכָל אֵינּוֹן דְּמִשְׁבַּחֵי לְמַרְיָהוֹן.

לִּית דְּפַתַּחִין וְלִית דְּמַסִּימִין, כִּלְהוּ מִשְׁתַּכַּחִין, עַד לֹא אֲשַׁתַּמַּע (ג"א וְלִשְׁתַּמַּע) בְּכָל רְקִיעֵיָא דְלַעֲלִיא וְתַתָּא, פְּטָרָא. פֶּד מְסִיִּים רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא, מָאן חָמִי שִׁירִין, מָאן חָמִי חֲדוּתָא, דְּמִשְׁבַּחִין לְמַרְיָהוֹן, מָאן חָמִי קָלִין דְּאַזְלִין בְּכִלְהוּ רְקִיעִין. אַתִּיִן כִּלְהוּ בְּגִינְיָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכַרְעִין וְסַגְדִּין קָמִי דְמַרְיָהוֹן, סְלָקִין רִיחִין דְּבוּסְמִין דְּעַדָּן, עַד עַתִּיק יוּמִין, וְכָל הָאֵי בְּגִינְיָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן.

וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי רַבּוֹנָם, מַעֲלִים רִיחוֹת שֶׁל בְּשָׂמִים שֶׁל עַדָּן רַבִּי שְׁמַעוֹן.

בִּיּוֹן שְׁנַכְנַס פְּנִימָה, הוֹרִיד אֶת עֵינָיו וְלֹא זָקַף רִאשׁוֹ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, קוּם הֲעֵבֵר יָדְךָ עַל פִּי, שְׁלֹא יוֹדַע בְּזָה, שְׁלֹא רָגִיל בּוֹ. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְהֲעֵבִיר יָדוֹ עַל פִּי רַבִּי חֵיָּיא. פְּתַח פִּי רַבִּי חֵיָּיא וְאָמַר, רְאֵתָה עֵינֵי מַה שְׁלֹא רְאִיתִי. הַזְדַּקְפְּתִי שְׁלֹא חֲשַׁבְתִּי, שְׁטוֹב לְמוֹת בְּאֵשׁ שֶׁל זָהָב טוֹב שְׂדוּלָק.

בְּמִקּוּם שְׂזוּרָקִים שְׂבִיבֵי אֵשׁ לְכָל עֵבֶר, וְכָל שְׂבִיב וּשְׂבִיב עוֹלָה לְשֵׁלֶשׁ מְאוֹת וּשְׂבָעִים מְרַכְבּוֹת, וְכָל מְרַכְבָּה נִפְרָדַת לְאַלְף אֶלְפִים וְרַבּוּא רַכְבּוֹת, עַד שְׁמַגִּיעַ לְעַתִּיק הַיָּמִים שִׁיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶא, וְהַכֶּסֶא מְזַדְעָזְעַע מִמְּנוֹ לְמַאתִים וְשָׁשִׁים עוֹלָמוֹת.

עַד שְׁמַגִּיעַ לְמִקּוּם עֵדוּן הַצַּדִּיקִים, עַד שְׁנִשְׁמַע בְּכָל הַרְקִיעִים, וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְכֻלָּם בְּזַמַּן אֶחָד, תְּמַהִים וְאוּמָרִים: זֶהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁהִיָּה מְרַעִישׁ הַכָּל, מִי יְכוּל לְעַמֵּד לְפָנָיו. זֶהוּ הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁבִשְׁעָה שְׁפוּתַח פִּי לְהַתְחִיל לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, מְקַשְׁבִּים לְקוּלוֹ כָּל הַכֶּסֶאוֹת וְכָל הַרְקִיעִים וְכָל הַמְרַכְבּוֹת, וְכָל אוֹתָם שְׁמִשְׁבַּחִים אֶת רַבּוֹנָם.

אִין פּוֹתַחִים וְאִין מְסִימִים, כָּלָם נִמְצְאִים, עַד שְׁלֹא נִשְׁמַע (שִׁישְׁתַּמַּע) בְּכָל הַרְקִיעִים שְׁלַמְעֵלָה וְשְׁלַמְטָה פַתַּחוֹן פֶּה. כְּשִׁמְסִים רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, מִי רוּאָה אֵיזָה שִׁירִים? מִי רוּאָה אֵיזוֹ חֲדוּהָ שְׁמִשְׁבַּחִים לְרַבּוֹנָם? מִי רוּאָה אֶת הַקּוּלוֹת שְׁהוֹלְכִים בְּכָל הַרְקִיעִים? כָּלָם בָּאִים בְּשִׁבִיל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּרְעִים עַד עַתִּיק הַיָּמִים, וְכָל זֶה מִשׁוּם

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוּמְיָה וְאָמַר, שִׁית דְּרָגִין
בְּחַתּוֹ עַמִּיָּה דִּיעֲקֹב לְמִצְרַיִם וְכָל חַד וְחַד
עֲשֶׂרָה אֶלְפֵי רַבּוּא. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שִׁית דְּרָגִין
לְיִשְׂרָאֵל. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שִׁית דְּרָגִין לְכַרְסֵיִיא
דְּלַעִילָא. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שִׁית דְּרָגִין לְכַרְסֵיִיא
דְּלַתְתָּא. דְּכַתִּיב, (מלכים א', י') שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶף.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יחזקאל ט"ז) רַבְּכָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה
בְּתַתִּיף וְגו'. הָרִי שִׁית. וְלִקְבְּלֵיהוֹן פְּתִיב, וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ וְגו'.

תָּא חֲזִי, כָּל חַד וְחַד סְלִיק לַעֲשֶׂרָה, וְהוּוּ שְׁתִּין,
וְאֵינּוֹן שְׁתִּין גְּבַרִין דְּבַסְחַרְנֵי שְׂכִינְתָּא,
וְאֵינּוֹן שְׁתִּין רַבְּבָן, דְּנַפְקוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא,
וְדַעְאֵלוּ עִם יַעֲקֹב בְּגְלוּתָא.

אָמַר לִיָּה ר' חֲזִיָּא, וְהָא הוּוּ (ס"א חמין) שְׂבַעָה,
וְסִלְקִין לְשַׁבְּעִין, אָמַר לִיָּה ר' שְׁמַעוֹן,
שְׂבַעִין לָאוּ מַהֲכָא, וְאֵי סִלְקָא דַּעְתָּךְ שְׂבַעָה,
הָא כְּתִיב (שמות כ"ה) וְשֵׁשֶׁה קַנִּים יוֹצְאִים מִצִּדֵּיהָ
שְׁלֹשָׁה קַנֵּי מְנוּרָה וְגו'. וְקִנְהָ הָאֶחָד הָאֲמַצְעִי
לָאוּ בְּחַשְׁבָּנָא, דְּכַתִּיב, (במדבר ח') אֶל מוֹל פְּנֵי
הַמְּנוּרָה יֵאִירוּ וְגו'.

עַד דִּהוּוּ יְתִבִּי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן
אָבוּי, מַה חֲמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְנַחְתָּא
יִשְׂרָאֵל, לְמִצְרַיִם בְּגְלוּתָא. אָמַר לִיָּה חָדָא
שְׂאֵלְתָא אַתָּ שְׂאִיל, אוּ תְרִין. אָמַר לִיָּה תְרִין.
גְּלוּתָא לְמָה. וְלְמִצְרַיִם לְמָה. אָמַר לִיָּה תְרִין
אֵינּוֹן וְאַתְחַזְרוּ לְחַד. אָמַר לִיָּה קוּם בְּקִיּוּמָךְ
בְּגִינְךָ יִתְקַיֵּים לַעִילָא, מִשְׁמָךְ הָאֵי מְלָה, אֵימָא
בְּרִי אֵימָא.

פָּתַח וְאָמַר (שיר השירים ו') שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וְשְׁמוֹנִים פִּילְגָשִׁים. שְׁשִׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת, אֵינּוֹן גְּבַרְיָא דְּלַעִילָא מַחִילָא דְּגַבּוּרָא
דְּאַתְאֲחַדָן בְּקַלִּפִּין (נ"א בגליפין), דְּחִיּוּתָא קַדִּישָׁא
גְּבוּרִים שְׁלַמְעֵלָה מַכַּח הַגְּבוּרָה שְׁנַאֲחִזִּים בְּקַלִּיפוֹת (בחקיקות) שֶׁל חֲזִיָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוּי וְאָמַר, שֵׁשׁ
דְּרָגוֹת יָרְדוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם,
וְכָל אַחַת וְאַחַת עֲשֶׂרָה אֶלְפֵי
רַבּוּא. וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ דְּרָגוֹת
לְיִשְׂרָאֵל, וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ דְּרָגוֹת
לַכֶּסֶף הָעֲלִיּוֹן, וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ
דְּרָגוֹת לַכֶּסֶף שְׁלַמְטָה, שְׂכַתוּב
שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶף. זֶהוּ שְׂכַתוּב
(יחזקאל טז) רַבְּכָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה
בְּתַתִּיף וְגו'. הָרִי שֵׁשׁ. וּכְנַגְדָן
כְּתוּב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ וְגו'.

בָּא רָאָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָה
לַעֲשֶׂרָה, וְהָיוּ שְׁשִׁים, וְאוֹתָם
שְׁשִׁים גְּבוּרִים שְׂסָבִיב הַשְׂכִּינְיָה,
וְהֵם שְׁשִׁים רַבְּבוֹת שְׂיַצְאוּ עִם
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת וְשְׁנַכְנְסוּ עִם
יַעֲקֹב לְגְלוּתָא.

אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזִיָּא, וְהָרִי הָיוּ
(רואים) שְׂבַעָה וְעָלוּ לְשַׁבְּעִים.
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׂבַעִים לֹא
מִכָּאֵן. וְאֵם תַּעֲלֵה כְּדַעְתָּךְ
שְׂבַעָה, הָרִי כְּתוּב (שמות כה)
וְשֵׁשֶׁה קַנִּים יוֹצְאִים מִצִּדֵּיהָ
שְׁלֹשָׁה קַנֵּי מְנוּרָה וְגו'. וְקִנְהָ
אֶחָד הָאֲמַצְעִי לֹא בְּחַשְׁבָּוִן,
שְׂכַתוּב (במדבר ח) אֶל מוֹל פְּנֵי
הַמְּנוּרָה יֵאִירוּ וְגו'.

עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, מַה
רָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹרִיד
אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם בְּגְלוּתָא?
אָמַר לוֹ, שְׂאֵלָה אַחַת אַתָּה
שׂוֹאֵל, אוּ שְׁתִּים? אָמַר לוֹ,
שְׁתִּים. גְּלוּת לְמָה, וְלְמָה דוּקָא
לְמִצְרַיִם? אָמַר לוֹ, שְׁתִּים הֵן,
וְחֻזְרוֹת לְהִיּוֹת אַחַת. אָמַר לוֹ,
עָמַד בְּעַמְדָךְ בְּשִׁבְלֶיךָ יִתְקַיֵּים
לְמַעַלָּה מִשְׁמָךְ דְּכַר זֶה. אָמַר
בְּנֵי, אָמַר.

פָּתַח וְאָמַר, (שיר ו) שְׁשִׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת וְשְׁמוֹנִים פִּילְגָשִׁים.
שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת - אוֹתָם
שֶׁל חֲזִיָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.